

[Glønborg]

fungere? Naturligvis kan vi være lidt nervøse for, om vi giver kommunerne nogle opgaver, som er lidt for vanskelige for dem at løse, for der er ingen tvivl om, at vi her forventer virkelig meget af kommunerne, og derfor må vi naturligvis også herindefra følge nøje, om kommunerne kan løse opgaverne, og om vi har givet dem de rigtige redskaber.

Men det er med det som med alt andet, vi laver, at vi skal følge med i virkningen, og at vi naturligvis skal være villige til at justere, efterhånden som forholdene forandrer sig.

En ting er sikkert, og det er, at vi ønsker at justere vores regler, inden der er gået alt for mange år, for vi ønsker, at situationen og dermed grundlaget for reglerne virkelig skal ændre sig i de kommende år.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke de ordførere, som har været positive over for ændringsforslagene – det er jo dem, vi behandler – og så konstatere, at der i hvert fald er partier uden for regeringen, som ikke er helt så begejstrede for ændringsforslagene. Det er kritikpunkter, som i virkeligheden kommer fra hver sin side.

Men inden jeg svarer de forskellige ordførere, vil jeg trække tre ændringsforslag tilbage, og jeg vil også begrunde, hvorfor jeg gør det.

Der er tale om ændringsforslag til lovforslag nr. L 272, styringsdelen, og det er ændringsforslag nr. 31, nr. 34 og nr. 54. Når de trækkes tilbage, hænger det sammen med, at jeg i forbindelse med de drøftelser, jeg har haft med arbejdsmarkedets parter, har mødt et meget indtrængende ønske om, at det var parterne selv, der fik lov til at udpege medlemmer til henholdsvis de regionale arbejdsmarkedsråd og Landsarbejdsrådet. Vi har fastsat en forsøgsperiode på 2 år, og jeg har sagt, at hvis man ikke inden for den 2-års-periode har kunnet finde en kønsmæssig balance i Landsarbejdsrådet og arbejdsmarkedsrådene, ville jeg gå tilbage til det oprindelige lovforslag, hvor det er arbejdsministeren, der udpeger efter indstilling fra arbejdsmarkedets parter.

Med hensyn til ændringsforslagene her har vi i Arbejdsministeriet taget udgangspunkt i bestyrelsesloven. Jeg har tilkendegivet, at det selvfølgelig har været under forudsætning af, at den ressortminister, som var ansvarlig for ligestillingen, accepterede det. Der har vi fra

Statsministeriets side fået en tilkendegivelse om, at man vurderer, at det er udvalgsloven, som er gældende frem for bestyrelsesloven. Det betyder, at vi ikke kan vedtage de ændringsforslag, uden at vi kommer i karambolage med Ligestillingsrådet og udvalgsloven, og den karambolage agter jeg ikke at bevæge mig ind i. Derfor vil jeg trække de tre ændringsforslag tilbage. Det er den ene begrundelse.

Den anden begrundelse bunder i det, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på, nemlig hvorvidt balancen i de regionale arbejdsmarkedsråd med fem fra kommunerne og to fra amterne nu var den allermost hensigtsmæssige. Vi har i dagens løb hørt fra ikke så få amtsborgmestre og amtsrådsmedlemmer, som synes, at det måske ikke var helt rimeligt at tage en af amternes pladser og give til kommunerne. Det synes jeg i hvert fald der er grund til at overveje, så vi går tilbage til det oprindelige forslag, hvor der er tre til amterne og fire til kommunerne, fordi det skal være en 3 × 7-model.

Jeg finder det rigtigst at trække de tre ændringsforslag tilbage for hverken at komme i karambolage med Ligestillingsrådet eller udvalgsloven og Statsministeriet og for ikke at komme i for voldsom modstrid med amterne, som naturligvis også har et ansvar på det her område.

Så har der også fra forskellig side været tale om forældreorloven og dens anvendelse og måske dens for store anvendelse. Det har i hvert fald været tydeligt for enhver, der har overhørt debatten her, at der er et par nuancer, kan man sige, i spørgsmålet om, hvor mange gange man skal tage forældreorlov inden for 3-års-perioden.

Derfor vil jeg godt tilkendegive, at vi har til hensigt i Arbejdsministeriet at lave nogle retningslinier for den statistiske dækning af forslaget, altså hvor mange forældre der tager forældreorlov i en kæde. Hvis det er for mange, kan man selvfølgelig godt sige, at Henning Gade fra Dansk Arbejdsgiverforening måske har mere ret, end vi bryder os om. Jeg tror ikke på det, men jeg vil i hvert fald godt tilkendegive over for Folketinget, at vi den 1. januar 1995, når orlovsreformen har virket 1 år, vil gøre op, hvor mange forældre der har fået forældreorlov, og i hvor høj grad der er tale om forældre, der tager forældreorloven kontinuerligt.